

อนุสัญญา
ระหว่าง
ราชอาณาจักรไทย
และ
สาธารณรัฐอิสราเอล
เพื่อการแลกเปลี่ยนภาษาอังกฤษชื่อ
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้

รัฐบาลแห่งประเทศไทย
และ
คณะกรรมการเครือข่ายทางพัฒนาสหัสวรรษ

มีความประสงค์ที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการแลกเปลี่ยนภาษาอังกฤษชื่อในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้

ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ขอบเขตด้านบุคคล

อนุสัญญาจะใช้มีผลตั้งแต่บุคคลผู้มีอันที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒
ภาษาที่ออกเป็นข้อหา

๑. อนุสัญญานี้จะใช้มีผลตั้งแต่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษได้ที่บังคับใช้กันในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือในนามของทั่วราชอาณาจักรของค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเดิม

๒. ภาษาที่ใช้บ้างที่มีรากศัพท์เกินจากเงินได้ทั้งสิ้นหรือจากของที่ประกอบต่าง ๆ ของเงินได้รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการทำมาขายทั้งหาริมทรัพย์หรือสั่งหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าไฟหรือเงินเดือนทั้งสิ้นซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าห้องทุน จะมีอยู่เป็นภาษีเก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่มีอยู่ในปีงบบันชีของสัญญาณี้ใช้มีรากศัพท์โดยเฉพาะได้แก่

(ก) ในกรณีประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ภาษีของรัฐบาลกลาง ภาษีของเขต และภาษีของห้องถิน ซึ่งเก็บจากเงินได้ (เงินได้ทั้งปี เงินได้จากการซื้อขายแรงงาน เมินได้จากทุนกำไรจากอุดมสាងกรรมและพาณิชกรรม ผลได้จากทุน และเงินได้ราชการอื่นๆ) (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีสวิต")

(ข) ในกรณีประเทศไทย

- ภาษีเงินได้ และ

- ภาษีเงินได้ไปรษณีย์

(ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

๔. อากรสัญญานี้จะให้มีรากศัพท์ภาษาไทย ที่มีลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันในประการสำคัญซึ่งบังคับต้องเก็บภาษีหลังจากวันที่ได้ลงนามในสัญญานี้เป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปีงบบันชี เนื่องจากที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะแจ้งให้เกิดกันและกันทราบดังความบังคับแห่งปีงบบันชีนั้น ในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความผูกปรับสงเคราะห์แห่งสัญญานี้ เว้นแต่บันทึกกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) "สวิตเซอร์แลนด์" หมายถึง สาธารณรัฐสวิตเซอร์แลนด์

(ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใด ๆ ซึ่งประดิษต์กับประเทศไทยด้วยด้วยความถ่องแท้ที่สุด พื้นที่ดินท้องที่และดินใต้ผิวดินที่ราชอาณาจักรไทยขอใช้สิทธิหนึ่งพื้นที่นั้นๆ ตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(ก) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศไทย หรือประเทศสวิตเซอร์แลนด์ แล้วแต่บันทึกกำหนด

- (๑) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมด้า บริษัทและคณะบุคคลอื่นใด และในกรณีของประเทศไทย คำนี้จะครอบคลุมอธิบดีองค์กรใดๆ ซึ่งถือเป็นหน่วยที่พึงเสียภาษีได้รวม
- (๒) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใดๆ หรือ องค์กรใดๆ ที่ถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- (๓) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา" หรือ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น ตามลักษณะ
- (๔) คำว่า "ภานี" หมายถึง ภาษาไทยหรือภาษีสวีเดนที่บริบทกำหนด
- (๕) คำว่า "ศนาชาติ" หมายถึง
- (๖) บุคคลธรรมด้าใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น
  - (๗) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่มีสถานภาพนี้ ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น
- (๘) คำว่า "การระหว่างประเทศ" หมายถึง การงานส่งโอด ๆ ทางเรือหรือทางอากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น เช่นวันกรณีการเดินเรือหรือเดินอากาศยานระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่นท่านั้น และ
- (๙) คำว่า "ผู้คนที่อยู่บ้าน" หมายถึง
- (๑) ในกรณีของประเทศไทยสิ่งของที่อยู่อำนวยการงานบ้านโดยบริหารจัดการกับภาษีแห่งสถาบันที่ หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย และ
  - (๒) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย

๒. ในกรณีที่บังคับอนุสัญญาไม่โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น คำใดๆ ที่มิได้มีความไว้วางใจในอนุสัญญานี้ ให้มีความหมาย ซึ่งคำนั้นเป็นอยู่ด้านกฎหมายของรัฐนั่นเดียวกับภาษีซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔
เงื่อนไขอยู่

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้คนที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั่น" หมายถึง บุคคลใดซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั่น มีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั่น โดยเหตุผลแห่งการมี ภูมิลำเนา อันที่อยู่ สถานะทางเมือง บริษัท สถานที่ตั้ง หรือ ใหญ่เกณฑ์อื่นใดในลักษณะเดียวกัน แต่ คำนี้ไม่ใช้รวมถึงบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั่นด้วยเหตุผลเฉพาะ การมีเงินได้ จากแหล่งในรัฐนั่นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดายังเป็นผู้มีสิ่งที่อยู่ในรัฐสำหรับสัญญาทั้งสองรัฐให้ดำเนินสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้ที่มีตนที่อยู่ของรัฐซึ่งตนนี้ที่อยู่ถาวรสัญญา ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีสิ่งที่อยู่ในรัฐที่ตนนี้ความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางการธุรกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่มีอาชกามแพร่รัฐอันเป็นที่ดึงศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญได้ หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐหนึ่งรัฐใดให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีสิ่งที่อยู่ในรัฐที่ตนนี้ที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ในประเทศในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีสิ่งที่อยู่ในรัฐที่ตนเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดายังเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือไม่เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐให้จัดหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐสำหรับสัญญาแก้ไขปัญหาโดยคณะกรรมการร่วมกัน

๓. ในการนี้โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดายังผู้มีสิ่งที่อยู่ในรัฐสำหรับสัญญาทั้งสองรัฐให้จัดหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐสำหรับสัญญาดำเนินการตามแนวทางแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการสาธารณะ

๔. เพื่อความง่ายประสารค์แห่งความสัญญาฉบับนี้ คำว่า "สถานประกอบการสาธารณะ" หมายความว่าสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

๕. คำว่า "สถานประกอบการสาธารณะ" โดยเฉพาะให้รวมถึง

- (ก) สถานที่ดิน
(ข) สาขา
(ค) สำนักงาน
(ง) โรงงาน
(จ) โรงเรียน

- (๙) หมายอธิรบดีที่มีอำนาจหน้าที่ออกบ่อบี๊ก หมายอธิบดี หรือสถานที่อื่น ๆ ที่มีอำนาจใช้บริพากธรรมชาติ
- (๑๐) ที่ทำการเพาะปลูกกาเรช ไว้ส่วน
- (๑๑) คลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางสำหรับบุคคลอื่น
- (๑๒) ที่ดังข้อความ โครงการท่อส่งน้ำ โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบเครื่องจักรและเครื่องกลที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว เอกสารรายที่ตั้ง โครงการหรือกิจกรรมนี้ ดำเนินอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งเกินกว่า ๖ เดือน
- (๑๓) การให้บริการรวมตลอดถึงการให้บริการปรึกษาโดยผู้มีคุณสมบัติอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งผ่านลูกจ้างหรือพนักงานอื่นเฉพาะกรณีที่กิจกรรมเหล่านี้ดำเนินการอยู่เพื่อโครงการเดียวกันหรือโครงการต่อเนื่องกันในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน ภายใต้ ๑๒ เดือนได้ ๆ

๓. เมื่อมีบันทึกอยู่ด้วยในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการอิสระ" มิให้อธิบายว่ารวมถึง

- (๑) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- (๒) การเก็บรักษาบุคคลอื่นที่สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนี้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง
- (๓) การเก็บรักษาบุคคลอื่นที่สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนี้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการแปรรูปโดยวิสาหกิจอื่น
- (๔) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการขึ้นของหรือสินค้า หรือเพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่มีลักษณะเดียวกันนั้น
- (๕) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งการโฆษณาเพื่อขัดสั่ง ข้อสอนเทศ เพื่อการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมที่คล้ายกลึงกัน อันมีลักษณะเป็นการเตรียมงานหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

๔. เมื่อมีบันทึกอยู่ด้วยในวรรค ๑ และ ๒ ในกรณีที่บุคคลนักเหมืองจากตัวแทนที่มีสถานภาพอิสระ ซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ ได้กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของ วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะถือว่าวิสาหกิจนี้มีสถานประกอบการอิสระในรัฐผู้ทำสัญญานั้นที่กล่าวถึงรัฐแรกถ้าบุคคลดังกล่าว

- (ก) มีการใช้อ้างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่งดำเนินการในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้นก่อนแต่กิจกรรมด่างๆของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงเพื่อการซื้อขายหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (ข) ไม่มีอำนาจเข่นว่ามัน แต่ได้เก็บรักษาบุคคลที่ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นอยู่ในรัฐแรกนั้นเป็นปกติวิสัย และดำเนินการสั่งซื้อหรือส่งมอบของในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำหรือ
- (ค) ไม่มีอำนาจเข่นว่ามัน แต่จัดทำสำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเก็บทั้งหมดในรัฐแรกนั้น อยู่เป็นปกติวิสัยเพื่อวิสาหกิจนั้นของหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. เมื่อมีบันทึกอยู่ติดกันๆของข้อที่๙ วิสาหกิจประกันกับของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งยกเว้นในกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการถาวรสูญในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนี้เรียกเก็บเบี้ยประกันในอพยพเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือประกันการเสียภัยที่มีอยู่ ณ ที่นั้น โดยผ่านทางสูกจ้างหรือตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระภาคให้ความหมายของวรรค ๖

๖. วิสาหกิจจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรสูญในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเพื่อประชาราทว่าได้ประกอบธุรกิจในรัฐนั้นโดยผ่านทางนายหน้าตัวแทนการทำทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ในกรณีที่บุคคลเข่นว่ามันได้กระทำการตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตนอย่างไรก็ตาม กิจกรรมที่ตัวแทนเข่นว่ามันได้กระทำการทั้งหมดหรือเก็บทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้นหรือในนามของวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ควบคุมโดยวิสาหกิจนั้นหรือนิการควบคุมโดยใช้หน้าที่ในวิสาหกิจนั้นจะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือซึ่งประกอบธุรกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหือไม่ก็ตาม) ไม่เป็นเหตุให้บริษัทนั้นบริษัท ได้เป็นสถานประกอบการถาวรของอิเกิลบริษัทหนึ่ง

๑. เมื่อได้ที่คุณเดินที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาเชิงรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" จะมีความหมายตามที่มีอยู่ในกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งก็หมายนี้ตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรรมได้ให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นเครื่องอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ ปัจจุบัน และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและกรรมป่าไม้ สิทธิ์ที่อยู่ ในบังคับแห่งกฎหมายด้วยกฎหมายทั่วไปฯ ด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิ์ที่เป็นกิน ในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิ์ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลง ได้หรือจำนวนตายตัวเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิ์ในการทำงานใน ชุมชน แหล่งและทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรื่อง และรายการใดๆ ก็ตามจะไม่ถือว่าเป็น อสังหาริมทรัพย์

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะใช้บังคับกับเงินที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ จะใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เพื่อการประกอบการในการให้บริการส่วนบุคคล

ข้อ ๘

กำไรรัฐภักดิ

๑. เมื่อได้หรือกำไรของวิสาหกิจหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเดือนภาษีได้ในรัฐนี้เท่านั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการ ดาวรช่องตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่เพียงเท่าที่ถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการดาวนี้เท่านั้น

๒. ภาษีได้บทบัญญัติของวรรค ๑ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งผ่านสถานประกอบการดาวรช่องตั้งอยู่ในรัฐนั้นในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่า กำไรหรือเงินได้เป็นของสถานประกอบการดาวนี้ในส่วนที่เพียงคาดหวังได้ว่า สถานประกอบการดาวนี้จะได้รับ ล้านบาทว่าสถานประกอบการดาวนี้เป็น วิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจกรรมเพื่อเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาระเท่าเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่ออย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการดาวนี้

๑. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการสาธารณะให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการสาธารณะทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการห้ามนำไปใช้จ่ายเด็ดขาดในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการตั้งอยู่หรือที่อื่น
๒. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้กำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการสาธารณะโดยอาศัยมาตรฐานการบันทึกกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้เก่าส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจมิให้ซักความใน วรรค ๒ ด้วยหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้นในการกำหนดกำไรอันอาจเป็นประเพณีเพื่อกำกับภาษีโดยวิธีปันส่วนดังกล่าว อย่างไรก็ต้องให้ต้องกึ่งไปในลักษณะที่ว่า ผลอันเกิดขึ้นจากการนั้นเป็นไปตามหลักการซึ่งกำหนดไว้ตามข้อนี้
๓. มิให้เงินได้หรือกำไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการสาธารณะโดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการสาธารณะนั้นขึ้นของหรือเดินกิจพิเศษวิสาหกิจ
๔. เพื่อกำกับความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อน เงินได้หรือกำไรที่จะเป็นส่วนให้สถานประกอบการสาธารณะกำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เนื่องไปแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีนี้
๕. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบัญชีของห้ออื่นแห่งบัญชีรายรับและบัญชีรายจ่าย นี้ มิให้นับหนี้อยู่ด้วยของข้ออื่นแห่งบัญชีรายรับและบัญชีรายจ่ายซึ่งข้อนี้

ข้อ ๙

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. เงินได้หรือกำไรที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการดำเนินการเดินทางโดยอากาศในการระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
๒. เงินได้หรือกำไรที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการดำเนินการเดินเรือในการระหว่างประเทศอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่บังคับจัดเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
๓. ในทำนองเดียวกันบัญชีของวรรค ๑ และ ๒ จะใช้บังคับกับเงินได้หรือกำไรจาก การเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจหรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศ

ข้อ ๕
วิสาหกิจในเครือเดียวคัน

ในกรณี

- ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่เองที่ร่วมโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่ก็ได้รัฐนี่เอง
- ข) กลุ่มนักศึกษาเดียวคัน เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่ และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่

และในแต่ละกรณี ให้มีการวางแผนหรือตั้งบังคับใช้เพื่อนำไปใช้ระหว่างวิสาหกิจที่สองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงินซึ่งแตกต่างไปจากเดิมในอันเพื่อมีผลกระทบต่อวิสาหกิจ อิสระเข่นนี้ เมื่อได้หรือกำไรได้ ๆ ที่ควรจะมีแก้วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านี้ แต่เมื่อได้มีเงื่อนไขดังนี้ ให้ยกเว้นไปหน่ายังไง อาจรวมทั้งเป็นเงื่อนไขหรือกำหนดให้ไว้ของวิสาหกิจนี้ และเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ ๖
เงินปันผล

๑. เมินเงินผลที่จ่ายโดยชนรัฐที่เข้มเป็นกฎหมายเดิมที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่ ให้แก่ผู้มีสิทธิที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนี่

๒. อย่างไรก็ตาม เมินเงินผลเข่าไว้ก่อน อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินเป็นผลเป็นผู้มีสิทธิที่อยู่ และตามกฎหมายของรัฐนี่ แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์หากมีเงินปันผลนี่ ภาระที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

- (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าจำนวนของผลประโยชน์นี้มากกว่าเงินปันผลนั้น ก็เสียบริษัทผู้ถือหุ้น โดยครองอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของทุนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล หรือ
- (ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ในกรณีอื่น

แล้วน้ำที่ผู้มีสิทธิได้มาจากการซื้อขายของรัฐผู้ทำสัญญาจะวางแผนแบบปฏิบัติที่ต้องข้อจำกัด โดยความตกลงร่วมกัน

ควรจะไม่กระทำการใดก็ตามที่เป็นการลักทรัพย์ของรัฐผู้ทำสัญญาในด้านที่เกี่ยวข้องสำหรับการซื้อขายของรัฐนั้น

๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายความว่าเงินได้จากหุ้น หุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน (ouissance shares) หรือสิทธิในหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน (ouissance rights) หุ้นเหล่านี้จะเป็นหุ้นของผู้ถือหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้อันมีส่วนในผลกำไร รายได้ที่เงินได้จากการลงทุนอื่นๆ ในบริษัทอันมีลักษณะที่น่าจะลงทุนได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบ่าวิธีที่ทำการแบ่งให้มีเป็นผู้ถือหุ้นที่อยู่

๔. บทนัยกฎหมายของจารวณ์ ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าหากเจ้าของผลประโยชน์ใช้งานในเงินปันผล เป็นผู้ถือหุ้นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งค่าเนินทุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบ่าวิธีที่ จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้ถือหุ้นที่อยู่ ผ่านสถานประกอบการดาวารชั่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น และการอุด หุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้นได้เกี่ยวข้องในประการที่เกี่ยวกับสถานประกอบการ ดาวารหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีนี้ให้ใช้บทนัยผู้ติดของข้อ ๑ บังคับ

๕. ในกรณีบ่าวิธีที่จ่ายเป็นผู้ถือหุ้นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งค่าเนินทุรกิจในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ไม่อาจตั้งบังคับภายในได้จากเงินปันผลที่จ่ายโดย บ่าวิธีที่นั้น เว้นแต่หากได้จ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งหรือตามที่การเมืองหุ้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่เขียนนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการดาวาร ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นและไม่อาจกำหนดให้ก้าวไปที่ข้างหน้าได้แบ่งสรรของบ่าวิธีที่นั้น ต้องเสียภาษีก้าวไปที่ข้างหน้าได้แบ่งสรรแม้ว่าเงินปันผลหรือกำไรที่เขียนนี้ได้แบ่งสรรระหว่างบ่าวิธีที่นั้น ด้วยก้าวไปหรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งบางส่วนหรือทั้งหมดก็ตาม ไม่มีข้อ ความใดในวรรคนี้จะแปลความเป็นการมีองค์กันรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งค่าเนินทุรกิจกับภาษี เงินได้ตามกฎหมายของรัฐนั้นจากการทำห้ามหรือส่งของเงินกำไรโดยสถานประกอบการ ภาระที่ดังอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๑

คอกเบี้ย

๑. คอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งค่าเนินที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐ หนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อายุไว้ใจค่า คอกเบี้ยนี้อาจจะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่คอกเบี้ยก็ตามและเป็นไป ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์จากคอกเบี้ยนนี้ ภาษีที่เรียกเก็บจะ ต้องไม่เกิน

- ก) ร้อยละ ๘๐ ของดอกเบี้ยทั้งทั้ง ถ้าดอกเบี้ยนี้ได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ
(รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
- ข) ร้อยละ ๗๕ ของดอกเบี้ยทั้งสิ้นสำหรับกรณีอื่น ๆ

ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาของหน่วยบุคคลเดียวทั้งหมดจัดให้ความตกลง
ร่วมกัน

๓. โฉดไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในวรรค ๒

- ก) ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ และจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิที่อยู่ของ
ประเทศไทยจะเดือนกานย์ได้เฉพาะในประเทศไทย ถ้าดอกเบี้ยที่จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรม
การให้กู้เชิงเงินที่ให้กู้หรือค่าประกันหรือให้ประกันความเสี่ยงโดยธนาคารแห่ง^๑
ประเทศไทย หรือธนาคารเพื่อการส่งออกและการนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ข) ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิที่อยู่ของประเทศไทย
สวิตเซอร์แลนด์จะเดือนกานย์ได้เฉพาะในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ ถ้าดอกเบี้ยที่จ่าย
เกี่ยวกับกิจกรรมการให้กู้เชิงเงินที่ค่าประกันหรือค่าประกันความเสี่ยงภายใต้บทบัญญัติ
ของสวิตเซอร์แลนด์จะเดือนกานย์ของการที่ค่าประกันความเสี่ยงในการลงทุน หรือการส่งออก
(The Export or Investment Risk Guarantee)

๔. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่บัญญัติไว้ในข้อนี้ หมายความ เงิน ได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิด
ไฟฟ้าจะน้ำหลักประกันจำนวนหรือไม่ และเงินร่องรอยสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกค้าที่ให้ไว้
และโฉดพะเงิน ได้จากหลักทรัพย์ฐานะ และเงิน ได้จากหันเก็บตราหรือหุ้นกู้รวมถึงพรีเมียม
และเงินรางวัลอันหยุดพันหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้ซึ่งกว่านี้
รวมทั้งเงิน ได้ที่มีลักษณะท่านของเดียวกันเงิน ได้จากการให้กู้เชิงเงินตามกฎหมายภาษีอากร
ของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงิน ได้ที่นี้ก็คือขึ้น

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์จาก
ดอกเบี้ยเป็นผู้มีสิทธิที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่ง
ดอกเบี้ยนี้เกิดขึ้น โดยผ่านสถาบันประกอบการด้วยที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นและสิทธิเรียกร้องในหนี้
ในส่วนที่เดียวกับดอกเบี้ยที่ทำให้มีส่วนที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญด้วยสถานะประกอบการทั่ว
นั้น ในกรณีเช่นนี้จะ ใช้บทบัญญัติของข้อ ๑ นาทีทั้งหมด

๖. ดอกเมี้ยจะต้องอ่านกิตขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จัดการรัฐนั้นของส่วนราชการ ของ การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้มีอำนาจที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น อ่านไว้ก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเมี้ยไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือไม่ก็ตาม มีสถานะประกอบการต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นอันก่อให้เกิดนี้ที่ต้องจ่ายดอกเมี้ยนั้น และดอกเมี้ยนั้นคงเป็นภาระแก่สถานประกอบการตามนี้ ดอกเมี้ย เช่น ว่าที่นั้นจะต้องอ่านกิตขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น สถานประกอบการต้องจ่าย

๗. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์จากดอกภัยหรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ดอกเมี้ยจำนวนที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ในหนี้นั้นเป็นอย่างใดๆ แห่งการจ่ายดอกเมี้ยแล้ว มีจำนวนเงินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตอกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลักในกรณีเข้าน้ำส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีให้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติข้อนี้ ฯ แห่งอนุสัญญาที่ต่อข้อ

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่กิตขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นและจ่ายให้แก่ผู้มีอำนาจที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีให้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ได้ให้กิตขึ้นและ

๒. อ้างไว้ก็ตาม ค่าสิทธิที่น้ำส่วนนี้ อาจเก็บภาษีให้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ได้ให้กิตขึ้นและค่ากุญแจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น แต่ผู้รับเป็นเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธินี้ ก็จะหักภาษีที่ได้ยกเว้นจะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ ๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ถ้าค่าสิทธินั้นจ่ายเป็นค่าตอบแทน

สำหรับการซื้อขายหรือการใช้หรือสิทธิในการใช้สิทธิในงานวรรณกรรม

ศิลปกรรม หรืองานวิทยาศาสตร์ใดๆ ไม่ว่ามีลักษณะเป็นภาษาไทย หรือเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเป็นภาษาต่างประเทศ หรือเป็นภาษาต่างประเทศ

๙) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น ถ้าค่าสิทธินั้นจ่ายเป็นค่าตอบแทนสำหรับ

การจำหน่าย สิทธินั้น เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ้นจ้าอ่อง แผนผัง ดูคร

หรือกรณีอื่นๆ

ก) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้นในกรณีอื่น ๆ

เข้าหน้าที่ศูนย์อ่านของวิชญ์ทำสัญญาและวางแผนปฏิบัติที่ข้อกับข้อจำกัด โดยความตกลง
ร่วมกัน

๓. คำว่า "ค่าลิทธิ" ที่ให้ในข้อนี้ หมายถึงการซื้อไปไว้ชนิดใด ๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อ
การจำแนกหรือการใช้หรือลิขสิทธิในการใช้ลิขสิทธิในงานวรรณกรรม ศิลปกรรมหรือ
วิทยาศาสตร์ รวมทั้งพิล๊มนภานุต๊ร์ หรือ พิล๊ม หรือเทปที่ใช้สำหรับการกระจายเสียงทาง
วิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือทุนนำลง แผ่นปั๊ ลูตรลับ
หรือกรณีอื่นๆ ใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือลิขสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม
พิเศษๆ หรือ ทางวิทยาศาสตร์ หรือในทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชย์กรรม
หรือทางวิทยาศาสตร์เพื่อข้อสนับสนุนเกี่ยวกับประสบการณ์

๔. บทัญญ์ติดของรัฐ ๑ และรัฐ ๒ มิให้ใช้บังคับถึงผู้รับประโยชน์ของค่าลิทธิ ซึ่ง
เป็นผู้อื่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐนี้ ได้ประกอบธุรกิจในรัฐทำสัญญารัฐนั้น ซึ่ง
ค่าลิทธินี้แก้ไขขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการตามที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นและลิขสิทธิหรือทรัพย์สิน
ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าลิทธิที่จ่ายหรือเงินที่ได้รับนั้นมิส่วนที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ
สถานประกอบการตาม ในการเมืองนั้นจะให้บัญญัติของข้อ ๓ มาบังคับ

๕. ค่าลิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐทำสัญญารัฐนี้เมื่อผู้ซื้อหรือรัฐทำสัญญารัฐนี้เอง
ส่วนราชการ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐนั้น อ้างไว้ก็ตาม
ในกรณีที่บุคคลผู้ซื้อค่าลิทธินั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้อื่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐนั้นหรือไม่ก็ตาม
มิสถานประกอบการตามในรัฐทำสัญญารัฐนั้นอันก่อให้เกิดพันธะกรณีที่ต้องซื้อค่าลิทธิ
ที่เกิดขึ้นและค่าลิทธินี้หากเป็นภาระกับสถานประกอบการตาม ดังนั้น ค่าลิทธิจะนับว่าเกิดขึ้น
จะให้เมื่อวันก็คืนในรัฐทำสัญญารัฐนี้สถานประกอบการควรเริ่มนับตั้งแต่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้ซื้อกับเจ้าของผู้รับประโยชน์
หรือระหว่างบุคคลทั้งสองคนนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าลิทธิที่ขายให้แก่กันเมื่อคำนึงถึงการ
ใช้ลิขสิทธิ ข้อตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและเจ้าของผู้รับประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนี้แล้ว
บทัญญ์ติดของข้อนี้จะให้บังคับเฉพาะกับเจ้าของคนหลังในกรณีที่เข้ามาบังคับฯลฯ กรณี
ที่ชำระเงินให้ก่อนเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐทำสัญญา ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทัญญ์ติด
อื่น ๆ แห่งอนุสัญญาที่ด้วย

ข้อ ๓๓

ผลได้จากการทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีสิทธิ์ในรัฐสำนักงานที่ได้รับจากการทำงานน่าเชื่อถ้วนหรือพยานตามที่ก่อตัวไว้ในข้อ ๖ และดังอยู่ในรัฐสำนักงานอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐสำนักงานอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการทำงานน่าเชื่อถ้วนหรือพยานเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถาบันประกันภาระซึ่งวิสาหกิจของรัฐสำนักงานที่ได้รับจากการทำงานน่าเชื่อถ้วนหรือพยานอีกรัฐหนึ่งรวมทั้งผลได้จากการทำงานน่าเชื่อถ้วนประกอบการภาระเข้มกว่าหนึ่ง (โดยคำพิพากษารือรวมกันวิสาหกิจเพียงหนึ่ง) อาจเก็บภาษีได้ในรัฐสำนักงานอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐสำนักงานที่ได้รับจากการทำงานน่าเชื่อถืออาทิตยานที่ใช้ในการตรวจสอบประเทคนหรือสังหารินทรัพย์ที่เกี่ยวนี้องค์การดำเนินการของเรืออากาศทางอากาศหน่วงว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐสำนักงานที่รัฐนั้น

๔. ผลได้ของผู้มีสิทธิ์ในรัฐสำนักงานที่ได้รับจากการทำงานหุ้นหรือสิทธิ์ที่ให้ยกเว้นในบริษัทซึ่งทรัพย์สินทั้งหมดหรือส่วนใหญ่เป็นสังหารินทรัพย์ตามที่ก่อตัวไว้ในข้อ ๖ และดังอยู่ในรัฐสำนักงานอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๕. ผลได้จากการทำงานหุ้นของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐสำนักงานที่นั่นนอกเหนือจาก ที่ก่อตัวแจ้งในวรรค ๔ และมีหุ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของทุนทั้งหมดของบริษัทด้วยกันภาษีได้ในรัฐนั้น แต่ภาษีที่จัดเก็บในรัฐนั้นจะลดลงจำนวน เท่ากับร้อยละ ๕๐

๖. ผลได้จากการทำงานหุ้นทรัพย์สินใด ๆ นอกเหนือจากที่ได้ก่อตัวไว้ในวรรค ๑,๒,๓,๔ และ ๕ อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐสำนักงานที่ศูนย์หุ้นเป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่

ข้อ ๓๔

บริษัทช่วงบุคคล

๑. ภาษีได้บนบัญชีเดียวกันข้อ ๑๕,๑๖ และ ๑๗ ณ เดือน ค่ำปีงวดและถัดไปจนถึง ๆ ที่คล้ายคลึงกันในส่วนที่เกี่ยวกับการซื้อขายงานระหว่างเจ้าได้ในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการวิชาชีพ

หรือ กิจกรรมอิสระอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่ได้รับโดยผู้มีอิสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงาน การให้บริการหรือกิจกรรมนั้นได้
เกิดขึ้น หรือกระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการจ้างงานการให้บริการหรือกิจกรรมได้
เกิดขึ้นหรือกระทำขึ้นawanนี้แล้วค่าตอบแทนหรือเงินได้ที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ใน
อีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. เมื่อบนบัญชีของรัฐ ๑ ค่าตอบแทนหรือเงินได้ซึ่งบุคคลผู้มีอิสิทธิ์ในรัฐผู้ทำ
สัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน การให้บริการ หรือกิจกรรมซึ่ง
เกิดขึ้นหรือกระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐแรก ถ้า

(ก) ผู้รับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกัน
ไม่เกิน ๑๘๓ วัน ในสิบสองเดือนใด ๆ

(ข) ค่าตอบแทนหรือเงินได้นั้นจ่ายโดยหรือจ่ายในนามของบุคคล ซึ่งมิได้เป็นผู้มีอิสิทธิ์
ที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งและ

(ก) ค่าตอบแทนหรือเงินได้นั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร ซึ่งบุคคล
นั้นมิ ออยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติก่อนๆของข้อนี้ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงานในเรือ
หรืออากาศยานในการบรรทุกระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐ
หนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

ข้อ ๑๕

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีอิสิทธิ์ในรัฐ
ผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีอิสิทธิ์ที่อยู่
ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๖

นักแสดงและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๑๔ เมินได้ที่ได้รับโดยผู้มีอิสิทธิ์ในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง ในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์และนักดนตรี
หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บ
ภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ในกรณีเงินได้ไม่ส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนี้โดยนักแสดงหรือนักพิพากษาความสามารถของตนนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นกับด้านบุคคลที่ใช้ชื่อ นักพิพากษา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๑ และ ๑๔ เป็นได้ในส่วนของภื้นที่น้ำที่ได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดงหรือนักพิพากษาได้กระทำขึ้น

๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือกำไร เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินได้อื่น ๆ ที่ค้าขายค้างกัน ที่ได้รับจากกิจกรรมที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักพิพากษาหรือข้าวใหม่ที่น้ำที่ได้ในรัฐผู้ทำสัญญาในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนี้จากการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนี้หรือวิสาหกิจนั้น แล้วแต่กรณี ได้รับการอุดหนุนส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือองค์การตามกฎหมายใด ๆ ของรัฐนั้น

ข้อ ๑๗

เงินบำนาญ

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๕ เงินบำนาญ และค่าตอบแทน อื่นๆ ที่ค้าขายค้างกันที่จ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนี้เพื่อเป็นค่าตอบแทน สำหรับการทำงานในอดีตจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๑๘

งานรัฐบาล

๑. ก) ค่าตอบแทน

นอกเหนือออกจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนี้หรือส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดานามส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้ ยกเว้นน้ำที่ได้รับการอนุมัติของรัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข) อายุไม่ถึงสามสิบห้าปีและไม่ถึงหกสิบห้าปีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ท่านนี้ ด้านหากบริการนี้ได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และผู้รับมีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐนั้นผู้ซึ่ง

(๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(๒) ไม่ได้เป็นผู้มีสิทธิ์ที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อชั่วคราวและเข้ามาให้บริการนั้น

๒. ก) เป็นบ้านญาดีที่บ่าย ໄโดยหรือบ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้น โดยรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งหรือโดยส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่งนั้น ให้เก็บค่าธรรมชาติในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือส่วน
ราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น จะเก็บภาษีโดยพิจารณาในรัฐนั้น
เท่านั้น
- ข) อายุโรงเรียน เป็นบ้านญาดีจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
สำหรับค่าธรรมชาติเป็นผู้เก็บที่อยู่และเป็นคนขายเดินของรัฐนั้น
๓. ให้ใช้บันทึกอยู่ติดอยู่ด้วยของข้อ ๑๔,๑๕ มาก ๑๗ บันทึกแบบที่ต่อ
จากการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ใหญ่ที่ดำเนินการ โดยรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือส่วน
ราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๑๘

นักศึกษา

- (๑) บุคลากรด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือบุคคลที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่อยู่
ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการไปเยือนรัฐนั้นก็เพียงเพื่อประสงค์ที่จะ
ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันใดๆ ศึกษาอื่น ที่เป็นที่ยอมรับหรือ
ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาชีพหรือการค้า หรือ
ค) ศึกษาหรือทำการศึกษาวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน ผู้สนับสนุนหรือรางวัล
จากองค์การรัฐบาล ศาสนา การศึกษา วิทยาศาสตร์ วรรณคดีหรือการศึกษา

จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐแรกที่เก็บจาก

- (๑) เป็นพื้นที่ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ ความมุ่งประสงค์ในการขอเชื้อ
การศึกษา การเดินเรียน การศึกษาวิจัย หรือการฝึกอบรมของผู้นั้นเอง
(๒) ทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัล

๒. ในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นได้ของนักศึกษาตามที่ระบุในวรรค ๑ ซึ่งได้รับจากการให้บริการ
ส่วนบุคคลในรัฐแรกห่างจากการศึกษารีบูนนั้น จะได้รับการยกเว้นดังในส่วนที่เกี่ยวข้อง
การได้รับการยกเว้น ผ่อนผัน หรือลดหย่อนเกี่ยวกับภาษีที่หักเดือนกับที่ใช้บังคับแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ท่องเที่ยวในรัฐซึ่งนักศึกษานั้น ไปเยือน

ข้อ ๒๐

การจัดการเก็บภาษีเชื้อ

๑. กดุหนาที่ให้รังสบอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาเร็ว ให้รัฐหนึ่งจะทรงให้รับภักดีไป
ในการเก็บภาษีอากรจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติ
ไว้ชัดแจ้ง ให้เป็นอย่างอื่น ในอนุสัญญาฉบับนี้
๒.
  - (ก) ในกรณีที่ผู้มีสิทธิ์อยู่ในประเทศไทยวิตเจอร์แลนด์ได้รับเงินได้ตามบทบัญญัตินี้แห่ง^๑
อนุสัญญานี้ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทยโดยภายใต้กฎหมายของอนุวาระ (ข)
ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้ที่นั้น แต่ในการคำนวณภาษีจาก
เงินได้ส่วนที่เหลืออยู่ที่มีสิทธิ์อยู่นั้น ให้ใช้อัตราภาษีอันจะพึงใช้ได้ ถ้าเงินได้ที่เหลือใน
ไม่ได้รับการยกเว้นมา ก่อน อายุไม่เกินหกปี นี้เป็นอย่างไร ให้เป็นไปว่า ในกรณีที่ว่าหากมีสิทธิ์อยู่
ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์มีเงินได้หรือกำรายจากแหล่งในประเทศไทย ซึ่งต้องเสียภาษี
ในประเทศไทยโดยภายใต้การจัดเก็บภาษีตามบทบัญญัติ วรรค ๒ ของข้อ ๕ หรือวรรค
๕ ของข้อ ๓๑ ภาษีสวิตเซอร์แลนด์จะยกเว้นได้หรือกำรายจากแหล่งในประเทศไทย ซึ่งต้องเสียภาษี
(ข) ในกรณีที่ผู้มีสิทธิ์อยู่ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ได้รับเงินปันผล ดอกเบี้ย^๒
หรือค่าเช่าทรัพย์ ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทยตามบทบัญญัติของข้อ ๑๐, ๑๑ หรือ^๓
๑๒ ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะขยันยอมมีมีกำหนด ให้มีการผ่อนผันแก่ผู้มีสิทธิ์อยู่นั้น
การฝ่ายแพ้ที่นี้อาจประกอบด้วย
    - (๑) การหักจากภาษีเงินได้ของผู้มีสิทธิ์อยู่นั้นเป็นจำนวนที่หักภาษี
ที่เรียกเก็บในประเทศไทยตามบทบัญญัติของข้อ ๑๐, ๑๑ หรือ ๑๒
อย่างไรก็ตาม การหักเหลือที่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีสวิตเซอร์แลนด์
ที่คำนวณไว้ก่อนของให้มีการหักตามจำนวนที่เหมาะสมสมควรจากการ
เงินได้ซึ่งอาจเก็บภาษีในประเทศไทย หรือ
    - (๒) ส่วนลดเป็นจำนวนหนึ่งจากภาษีสวิตเซอร์ หรือ
    - (๓) การยกเว้นบางส่วนของเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าเช่าทรัพย์นี้
จากภาษีสวิตเซอร์ ในกรณีได้กรณีที่ผู้มีสิทธิ์อยู่นั้นเป็นบุตรที่สุดจะต้องประกอบ
ด้วยการหักด้วยภาษีซึ่งหักเก็บในประเทศไทยจากจำนวนยอดรวม
ทั้งหมดของเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าเช่าทรัพย์

ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะกำหนดข้อตกลงการผ่อนผันและวางระเบียบไว้ปฏิบัติ
ตามบทบัญญัติของสวิตเซอร์แลนด์ที่ยกเว้นการอนุวัติให้เป็นไปตามอนุสัญญาและระหว่างประเทศ
ของสหภาพซึ่งร่วมตัวกันเพื่อการเรียนการสอนภาษีเชื้อ

(ก) ในกรณีผู้มีอันที่อยู่ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ได้รับดอกเบี้ยซึ่งตามบทบัญญัติของอนุสูตรฯ ข้อจารวณ ๒ ข้อที่ ๑๗ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทยโดยประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะยินยอมเมื่อมีกำหนดให้มีการห่อนผ้าแก่ผู้มีอันที่อยู่ร้าน ซึ่งการห่อนผ้านั้นอาจประกอบด้วย

(๑) การหักจี้อยละ ๕ ของจำนวนยอดรวมของดอกเบี้ยนั้น และ

(๒) การหักจากภาษีเงินได้ของสวัสดิการหัวรัตน์ผู้มีอันที่อยู่ร้าน ให้จำนวนตามหลักฐานในการห่อนผ้านที่อ้างถึงใน (๑) ที่นับจำนวนเรียลละ ๑๐ ของจำนวนยอดรวมของดอกเบี้ย อย่างไรก็ตาม การหักจากภาษีสวัสดิการหัวรัตน์คำนวณได้ด้านนี้ไปตามหลักการห้าวไปของ การห่อนผ้านตามที่อ้างถึงในวรค ๖

(ง) ในกรณีผู้มีอันที่อยู่ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ได้รับเงินปันผลหรือดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิซึ่งตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน(พ.ศ.๒๕๒๐) หรือตามประมวลรัษฎากร (พ.ศ.๒๕๔๙) หรือกฎหมายจูงใจพัฒนาอีกด้วยที่มีอยู่ในปัจจุบันในภายนอกประเทศไทย ซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ในวันลงนามในอนุสัญญาดังนี้ หรือซึ่งอาจมีการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันในภายหลังได้รับการยกเว้นจากภาษีไทยหรือเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราที่บัญญัติในข้อ ๑๐ วรค ๒ หรือ ข้อ ๑๑ วรค ๒ หรือข้อ ๑๒ วรค ๒ ตามลำดับ ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะยินยอมเมื่อมีกำหนดให้การห่อนผ้าแก่ผู้มีอันที่อยู่ร้านตามจำนวนห่อผ้าเรียลละ ๑๐ ของจำนวนยอดรวมของเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิในกรณีของเงินปันผล การห่อนผ้าหันหน้าจะขอยให้ถ้าเพียงแต่เงินปันผลนั้นไม่ได้รับการยกเว้นจากภาษีสวัสดิการหัวรัตน์บัญญัติของอนุสูตรฯ ขอยวรคที่ ๑) ของวรคที่ ๑) บริษัทซึ่งเป็นผู้มีอันที่อยู่ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์และที่ได้รับเงินปันผลจากบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีอันที่อยู่ในประเทศไทย จะได้รับสิทธิห่อนผ้าในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่ได้รับก็จะได้รับกันกับสิทธิห่อนผ้าที่บริษัทนั้นได้รับหนึ่งในบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีอันที่อยู่ในประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์ตามความผูกพันของภาษีสวิต

๓. ในกรณีของประเทศไทย ก้ามีสวัสดิการที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์จะถอนให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ดังนี้ อย่างไรก็ตาม เครดิตนี้จะต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทยส่วนที่ได้คำนวณไว้ก่อนที่จะนำไปหักด้วยความพิจารณาของเจ้าหน้าที่รายการนี้นั้น

๑. กนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาเรือนี้จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษี ได้ ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ เท่ากันการนี้อันเป็นการนองหนึ่งไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรือขาดดุลนั้นให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน

๒. การเก็บภาษีจากสถานประกอบการบางชิ้นวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมิอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะไม่จัดเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยเป็นการอนุเคราะห์ให้ยกเว้นการจัดเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๓. ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อนี้ที่จะเปลี่ยนความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดในอันที่จะให้คำตัดหนังสือ การผ่อนผัน หรือการหักลดจำนวนค่าตอบแทนที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความง่าย明白ในการเตือนภาษีรายการสถานะของบุคคล หรือตามความเร้นผิดชอบทางการอนุตรัว ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้นให้แก่ผู้มีค่าที่อยู่ในรัฐของตน

๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งผู้มีค่าที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคงเดียวหรือพำนยคนเป็นเข้าของหรือคนบุญทุนทั้งหมดหรือบางส่วนให้ไว้โดยทางตรงหรือทางอ้อมจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวมีรัฐแรกให้เสียภาษีได้ ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนี้ อันเป็นการนองหนึ่งไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษี และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง วิสาหกิจอันที่กล่าวถึงกันของรัฐที่กล่าวมีรัฐแรกนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติ

๕. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีซึ่งอยู่ในบัญชีของอนุสัญญาที่

ข้อ ๒๒
วิธีดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือหัวหั้งสองรัฐนี้ผลหรือจะเป็นผลให้ตนต้องเสียภาษีมากโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของอนุสัญญาอันผู้นั้นอาจเขียนเรื่องร่วมของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีค่าที่อยู่นั้นได้โดยไม่คำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐนั้น คำเรื่องดังกล่าวจะต้องเขียนภาษาในเวลา ๓ ปี นับจาก ที่ได้รับแจ้งครั้งแรกของกรรมการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่มีปั้นไป ตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้

๒. ถ้าข้อคัดค้านนี้ปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถูกต้องไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่น่าพอใจได้ เช่น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะพยายามแก้ไขกรณีนี้ โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อ เว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญาดังนี้

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะพยายามแก้ไขข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ โดยความตกลงร่วมกันเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกันเพื่อการขัดการเก็บภาษีข้อนี้ในกรณีใด ๆ ที่มิได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย

๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๗ การแยกเปลี่ยนข้อสนับสนุน

๑. เมื่อมีการร้องขอเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแยกเปลี่ยนข้อสนับสนุนตามที่เป็นแก่การปฏิบัติการตามบทบัญญัติของข้อ ๑,๑๐,๑๑,๑๒ และ ๒๐ ข้อสนับสนุนใด ๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญาเรือนั้นจะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนับสนุนที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้นและจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ข้อนั้น ๆ

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามมิให้กีบบันทบัญญัติของข้อนี้ เป็นการตั้งข้อมูลพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้คำแนะนำต่อการทางการบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือให้ข้อสนับสนุนมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือให้ข้อสนับสนุนซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือความลับทางวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนับสนุนซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย

ข้อ ๒๘ เจ้าหน้าที่ทางการทูต และกองสุด

๑. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาฉบับนี้จะกระทบกระเทือนต่อเอกสารสิทธิ์ทางการรัมภูราษฎรของเจ้าหน้าที่ทางการทูตหรือกองสุดทวนหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย
๒. ได้แก้ไขเพิ่งคำนึงดึงกับบัญญัติในข้อ ๔ บุคคลธรรมดานี้ซึ่งเป็นสมาชิกในงานของคณะกรรมการทูต ทูตคติภาระ หรืองานของกองสุดทวนของรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารือกรัฐหนึ่ง หรือในรัฐที่สาม เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาจะมีผล แม้ผู้มีตนที่อยู่ของรัฐผู้ส่ง สำา
- (ก) ตามกฎหมายระหว่างประเทศคุณคุณนี้ไม่มีผลกระทบในรัฐผู้รับ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เป็นได้จากแหล่งที่มาเดียวกันในรัฐผู้ส่ง
- (ข) บุคคลนี้มีภาระหน้าที่ในรัฐผู้ส่งเกี่ยวกับภาระจากเงิน ได้ทั้งสิ้นแล้วเดียวกับผู้มีตนที่อยู่ในรัฐผู้ส่งนั้น
๓. อนุสัญญานี้ไม่ใช้บังคับหากองค์การระหว่างประเทศ องค์ประกอบหนึ่งเจ้าหน้าที่องค์การ ดังกล่าวและแก่บุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของคณะกรรมการทูตหรือกองสุดทวนหน้าที่งานประจำของรัฐที่สาม ซึ่งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารือกรัฐหนึ่งและมิได้ก่ออว่าเป็นผู้มีตนที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหรือหนึ่งรัฐใดในส่วนที่เกี่ยวกับภาระเงินได้

ข้อ ๒๓ การเริ่มใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะได้รับการติดยาบันและจะได้ทำการลงนามเปลี่ยนตัวยาบันสารกัน ณ กรุงเบร์ลิน โดยรัฐที่สุด
๒. อนุสัญญาจะเริ่มใช้บังคับเมื่อวันที่มีการลงนามเปลี่ยนตัวยาบันสารกัน ณ บังคับ
  - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาระเงิน ที่ร้าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังวันแรกของเดือนกรกฎาคมถัดจากเดือนซึ่งมีการแตกเปลี่ยนตัวยาบันสารกัน
  - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาระเงิน ให้อันๆสำหรับปีภายนห้าร้อยหกสิบสองระยะเวลาบัญชีที่เริ่มด้น ในหรือหลังวันแรกของเดือนกรกฎาคมถัดจากเดือนซึ่งมีการลงนามเปลี่ยนตัวยาบันสารกัน

ข้อ ๒๖

การตีกีดขวาง

อนุสัญญาฉบับเดียวกันนี้จะใช้บังคับจนกระทั่งรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเลิกใช้ รัฐผู้ทำสัญญา

รัฐหนึ่งริบโฉนดออกเลิกใช้สัญญาโดยวิถีทางการทุก ด้วยการแจ้งการเดิมพันนี้อย่างเป็นทางการ แต่ไม่ต้องมีผลให้บังคับ

ก่อนต้นสุคปีปฏิทินใด ๆ ในกรณีข้างนี้ให้อนุสัญญาสืบสุดกรณีมีผลให้บังคับ

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาระหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือไม่ต่างไปหรือหัก

จากวันแรกของเดือนมกราคมอัตราดอกเบี้ยที่อนุมัติการแจ้งการตีกีด

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาระเงินได้เดือนๆ สำหรับภาระเดือนนี้ที่เริ่มใน

หรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมอัตราดอกเบี้ยที่อนุมัติการแจ้งการตีกีด

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างล่างนี้ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องให้

ลงนามในอนุสัญญานี้ ทำลายันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์

พุทธศักราช ๒๕๓๙ เป็นภาษาอังกฤษ เยอรมัน และไทย ทุกฉบับใช้ได้เท่ากัน ในการที่

ที่มีความแตกต่างในการตีความระหว่างฉบับเยอรมันและไทย ให้ใช้ภาษาอังกฤษ

นายรัฐบาลแห่งประเทศไทย

นายอดมิลเรนฟ์สตาฟฟ์สตวิต

(นายฯ นราวนะกมนต์ ภานุชัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

(นายฯ นายบุญฤทธิ์ โก隅เจริญ)

เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม

พิธีสาร

คณะกรรมการพัฒนาสหพันธ์สวัสดิ์

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในการตกลงด้วยความอนุสัญญาของทั้งสองรัฐเพื่อการเริ่มการค้าเสรีขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ บทบัญญัติดังไปนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาดังนี้

๑. ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๔

เป็นที่เข้าใจว่า ให้บริการทางเทคโนโลยีได้โดยไม่ได้ในวรรค ๙ ของคำอธิบาย ข้อ ๙๒ ของ OECD Model Convention (๕๗๗) จะถูกครอบคลุมโดยอนุวรรค ๖) ของวรรค ๒ ของข้อ ๔

ในส่วนที่เกี่ยวกับวรรค ๓ ของ ข้อ ๔ เป็นที่เข้าใจว่าในการรักษาภูมิภาคที่ของของหรือสินค้าเพื่อความมุ่งประสงค์ในการส่งมอบหรือการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งมอบของหรือสินค้าไม่ก่อให้เกิดสถานะประเภทของการตราสารที่ยังไม่มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขของอนุวรรค ๖) ของวรรค ๔ ของที่อ้างยกัน

ในส่วนของอนุวรรค ๖) ของวรรค ๔ ของข้อ ๔ เป็นที่เข้าใจว่าการมีเพียงข้อเท็จจริงว่า บุคคลนั้น ๆ จัดทำคำสั่งซื้อทั้งหมดหรือเก็บทั้งหมดในรัฐแรกนั้นอยู่เป็นปกติเพื่อวิสาหกิจ นั้นเองหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น ไม่ก่อให้เกิดสถานะประเภทของการตราสาร เว้นแต่บุคคลนั้นมีอำนาจในการตรวจสอบคำสั่ง หรือรายละเอียด ใด ๆ ซึ่งก่อให้เกิดคำสั่งซื้อโดยการตกลงทำสัญญา เมื่อว่าด้วยกฎหมายนี้ได้ลงนามโดยวิสาหกิจและมิได้ลงนามโดยบุคคลนั้นก็ตาม

๒. ตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๔

ในส่วนของวรรค ๔ และ ๒ ของข้อ ๔ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีสถานะประเภทของการตราสารในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งขายของหรือสินค้านั้นหรือประกอบธุรกิจ อื่น ๆ ในอีกรัฐหนึ่งนั้น กำไรของสถานะประเภทของการตราสารไม่ถูกกำหนดพื้นฐานของจำนวนทั้งสิ้นที่รับโอนโดยวิสาหกิจ แต่จะถูกกำหนดเพียงเฉพาะบนพื้นฐานของส่วนที่ได้รับจากส่วนที่ได้รับทั้งหมด ซึ่งพึงถือได้ว่าเกิดจากกิจกรรมที่เพื่อธุรกิจของสถานะประเภทของการตราสารสำหรับการขายหรือกิจกรรมธุรกิจอื่น ๆ นั้น

เป็นที่เข้าใจด้วยว่าคำว่าของวิสาหกิจจะพิจารณาให้ฟังถือเป็นของสถานประกอบการ
ดาวรด้วย ถ้าวิสาหกิจขายของหรือสินค้า หรือประกอบธุรกิจ เช่นเดียวกัน หรือค้าขายค้างกับบัน
การขายหรือการประกอบธุรกิจที่กระทำโดยสถานประกอบการควรโดยมีเงื่อนไขว่าสถาน
ประกอบการควรนี้ ให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเหล่านี้

๓. ความที่ก่อตัวไว้ในข้อ ๑๙

ในส่วนของวรรค ๕ เป็นที่เข้าใจว่า ทราบแท้ที่กฎหมายภายในของสวิตเซอร์แลนด์
ไม่จัดเก็บภาษีเพิ่มเติมจากคำว่าของสถานประกอบการที่ได้ทำหนาย หรือส่งออกจาก
สวิตเซอร์แลนด์ภายนอกที่เรียกว่าในประเทศไทยจากการจำหน่ายหรือส่งออกคำว่าจะถูกจัดตั้งใน
อัตราที่รัฐบัญญัติไว้ในอนุวรรค ก) ของวรรค ๒ ของข้อ ๑๐

๔. ความที่ก่อตัวไว้ในข้อ ๑๙

ในส่วนของวรรค ๗ เป็นที่เข้าใจว่า

- ก) เจ้าหน้าที่รัฐมีอำนาจอาจระบุและคงลงกันในเขตหนาที่จะได้เลือกปล่อยกันในเรื่อง
ของสถานกันใด ๆ ที่นักบัญญัติอนุวรรค ก) และ ข) จะใช้เงินกัน และเรื่องการวางแผน
ปฏิบัติของบทบัญญัตินี้
- ข) ธนาคารแห่งชาติสวิตซ์ไม่ปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๗

๕. ความที่ก่อตัวไว้ในข้อ ๑๒

ในส่วนของวรรค ๒ อนุวรรค ก) เป็นที่เข้าใจว่า ทราบแท้ที่สวิตเซอร์แลนด์

- ตามกฎหมายภายในไม่จัดเก็บภาษี ณ ที่ขายจากค่าสิทธิที่ขายให้แก่ผู้ไม่มีสิทธิ
ที่อยู่ และ
- เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้เครดิตภาษียืนยันโดยทั่วไป ให้ถือเป็นค่าใช้จ่าย
ที่เพียงได้ร้อยละห้าสิบของค่าสิทธิจำนวนทั้งสิ้น

ค่าสิทธิที่ขายจากผู้มีสิทธิที่อยู่ของประเทศไทยให้แก่ผู้มีสิทธิที่อยู่ของประเทศไทย
สวิตเซอร์แลนด์จะสามารถเก็บภาษีให้ในประเทศไทยในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๐
ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

ท้าวผู้กันสองชนบัน ที่ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๓๙ เป็นภาษา
อังกฤษ เมอร์รัน และไทย ในกรณีที่มีความแตกต่างในการตีความใด ๆ ระหว่างฉบับเมอร์รัน
และไทย ให้ใช้ภาษาอังกฤษ

ฝ่ายรัฐบาลแห่งประเทศไทย

ฝ่ายก่อตั้งแห่งสาธารณรัฐสวิตเซอร์แลนด์

(นายฯ ว.ร. กอร์ดอนส์ไม่ส์ โกลเดน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าแห่งประเทศไทย

(นายฯ ปอลีน เคลิน โอดเดต)

เอกอัครราชทูตวิสามัญญี่ปุ่นประจำประเทศไทย